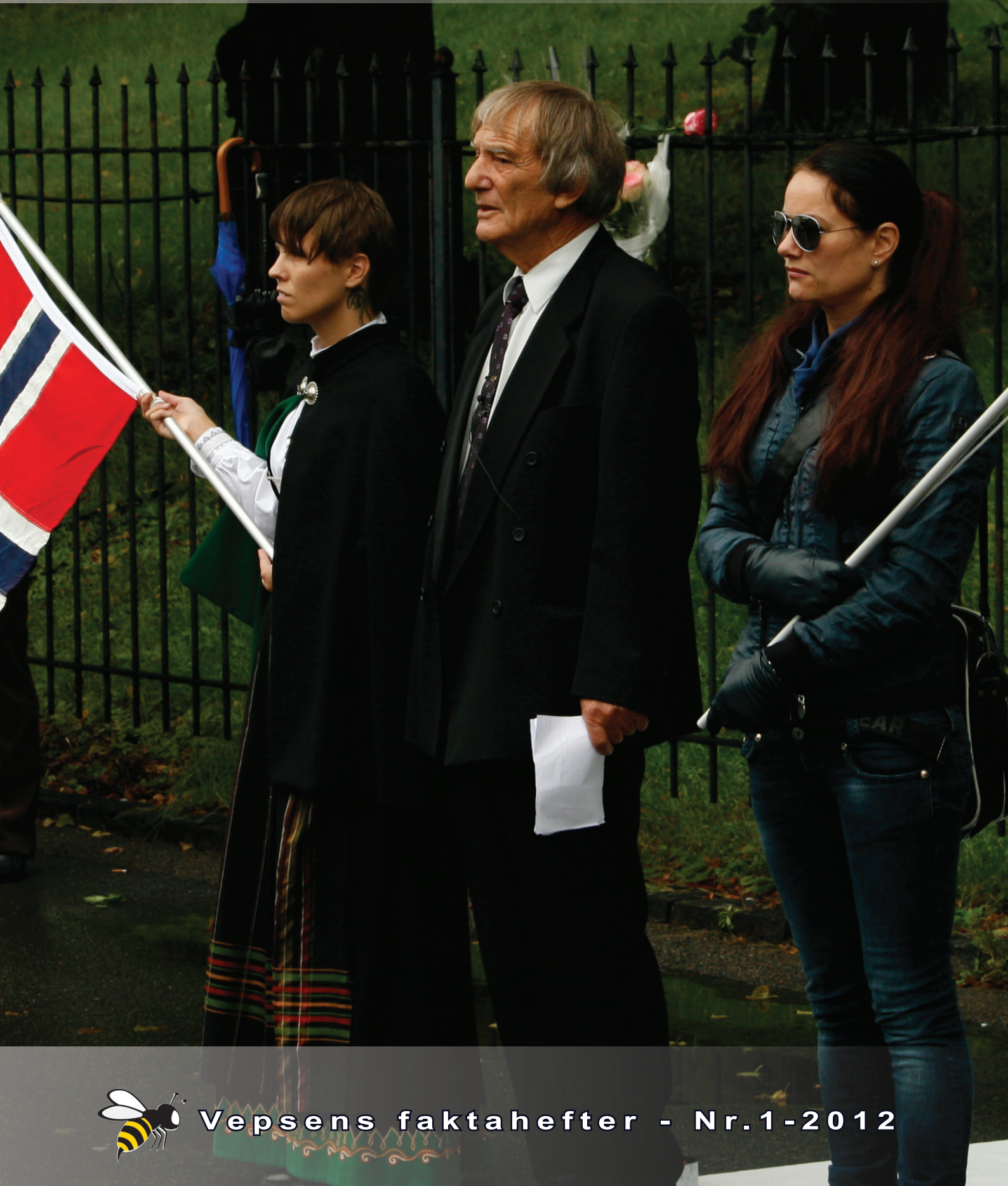

Hatgrupper 2011

Årsrapport fra Vepsen.org

Vepsens faktahefter - Nr. 1-2012

Innhold

Forord	3
Definisjoner og avgrensninger	4
Innledning	6
Aktivitetsarenaer	6
Debattklima og språkbruk	7
Terrordøgnet	7
Tradisjonell anti-innvandring	8
FMI	8
Demokratene	8
Antisemittisme	10
Protokollene	10
Islamhat	11
Document.no	13
Honestthinking.no	14
Human Rights Service	15
Fjordman	16
Mange småsider	17
Nordiske krigere	18
Vigrid	18
Norwegian Defence League (NDL)	18
Slavisk Union	20
Den norske Motstandsbevegelse	20
Konspirasjonsmiljøer som utfordring	22
Nyhetsspeilet	22
Folkets Info	22
22. juli	23
Galtung sjokkerte	23
“Illuminati drepte Jackson”	24
Tallenes tale	25
Hva nå?	26

Denne rapporten er utgitt av Foreningen Vepsen: www.vepsen.org - redaksjon@vepsen.org
Org. nr.: 997 650 530 - Bankkontonr: 1503 25 87280
Copyright på all tekst og foto: Foreningen Vepsen
Omslagsfoto: SIANs leder, Arne Tumyr, taler under en demonstrasjon i Oslo, 11. september 2011

Forord

Denne årsrapporten er laget av Foreningen Vepsen, og er vår oppsummering og analyse av norske ekstremistmiljøer i 2011.

Foreningens formål er, gjennom opplysningsvirksomhet, å avdekke og informere om miljøer som truer demokratiet eller menneskeverdet. Likeledes skal Vepsen forebygge at menneskefiendtlige holdninger får bre seg i samfunnet.

Foreningen Vepsen er også utgiver av nettmagasinet Vepsen.no.

Denne rapporten har mange bidragsytere og er et resultat av et større teamarbeid. Rapporten gjenspeiler således styrken i det arbeidskollektivet som utgjør Foreningen Vepsen, hvor historikere, sosiologer, journalister, medievitere og lærere jobber for å dokumentere hatefulle og demokratifiendtlige miljøer i Norge.

En god og helhetlig analyse bygger på fakta. Vepsen har siden oppstarten sommeren 2011 prioritert å samle inn dokumentasjon på utviklingen på alle arenaer, og vi vil med dette takke alle som har

kontaktet oss i den forbindelse. Nasjonale og internasjonale nettverk er av stor betydning for vår virksomhet.

Denne rapporten dokumenterer og analyserer hele miljøets aktiviteter, fra klistremerkeaksjoner om natten, via møter og demonstrasjoner, til blogger og nettstedet.

Billedbruk er en del av dokumentasjonen og denne rapporten gjør bruk av foto fra møter og arrangementer samt faksimiler av propaganda og nettsider. Alle foto er tatt av redaksjonens medlemmer.

Denne rapporten går i liten grad inn på vrimmelen av hatgrupper på Facebook, hvor særlig arbeiderbevegelsen og muslimer er yndede hatobjekter. Vi har valgt å gjøre dette fordi disse gruppene i liten grad sier noe om miljøenes styrke. Vi vil imidlertid gå grundigere inn i denne materien i en senere rapport.

Definisjoner og avgrensninger

Denne rapporten har tittelen **Hatgrupper 2011**. Vi har foretatt en nøye avveining i valg av tittel, og har forkastet uttrykk som høyreekstremisme, rasisme og lignende. Disse begrepene kunne vært brukt om mange av dem vi beskriver, men vi ønsket å finne et uttrykk som er samlende for samtlige av de omtalte. I debatten etter 22. juli har dessuten et gjennomgangstema vært den hatefulle tonen i norsk innvandringsdebatt, og vi ønsker å belyse de omtalte gruppenes innvirkning på dette.

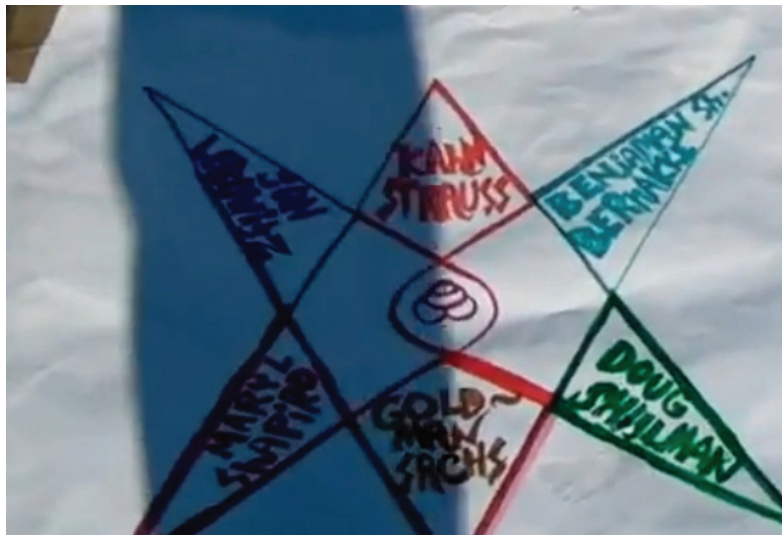
At vi i denne rapporten ikke vier mer plass til omtale av hat, antisemittisme og konspirasjonstenkning hos enkelte salafistiske grupper eller bevegelser på den ytre venstresiden, innebærer ikke at vi ikke er klar over disse. De fortjener all verdens omtale, og vil få det ved en senere anledning, men de får ikke den plass de har gjort seg fortjent til i denne rapporten.

En **hatgruppe** kan selvfølgelig være så mangt, men i denne rapporten bruker vi følgende definisjon:

”En gruppering som helt eller delvis vier seg til å spre hat og/eller mistenksomhet mot en eller flere definerte grupper av utpekte fiender, og i sine beskrivelser glir over i det klart konspirasjonsteoretiske eller krigsretoriske. Noen av disse gruppene tar klart til orde for voldsbruk, mens andre ikke gjør det.”

De gruppene vi beskriver i denne rapporten tilhører i all hovedsak den ytterste høyrefløyen i samfunnet.

Deres utpekte fiender er jødene, muslimene eller arbeiderbevegelsen. For enkelte røres dette sammen til en eneste stor sammensvergelse hvor den ene eller andre gruppering styrer verden gjennom mektige stråmannsorganisasjoner, som et ledd i en eller annen form for ond sammensvergelse. For andre handler det om at en tenkt politisk elite i Norge eller internasjonalt gjennomfører et storstilt multikulturelt eksperiment i strid med folkeviljen.

Antisemittisk symbolikk i demonstrasjon foran Stortinget høsten 2011

Enkelte vil merke seg at vi ikke bruker begrepet **islamofobi**. Dette er det flere grunner til. Vi mener for det første at bruken av et slikt uttrykk sykeliggjør meningsmotstanderne, og at det bidrar til å fritta mennesker for ansvar for egne standpunkter og ytringer. Vi mener for det andre at dette uttrykket tilslører at dette dreier seg om organisert hat mot og tilskynding til diskriminering, og i noen tilfeller, vold, mot muslimer. Vi velger derfor å bruke det mer presise ordet islamfiendtlighet, som for all del ikke må forveksles med islamkritikk, slik mange medier har en tendens til å gjøre.

Med **fascisme** legger vi til grunn den statsviten-

SIAN demonstrerer foran Stortinget høsten 2011

skapelige definisjonen som er formulert av Roger Griffin:

“Fascism is best defined as a revolutionary form of nationalism, one that sets out to be a political, social and ethical revolution, welding the ‘people’ into a dynamic national community under new elites infused with heroic values. The core myth that inspires this project is that only a populist, trans-class movement of purifying, cathartic national rebirth (palingenesis) can stem the tide of decadence.”

Roger Griffin, *Nature of Fascism*, New York: St. Martin’s Press, 1991

Med **rasisme** mener vi i denne rapporten den klassiske definisjonen hvor man på kvasivitenskapelig vis hevder at mennesker, som følge av sitt biologiske opphav, har forskjellige egenskaper og forskjellig verdi. Vi har valgt en såvidt snever definisjon fordi enkelte av de grupperingene vi omtaler faktisk faller inn under en slik klassisk definisjon av rasisme. Vi vil ikke med dette ta avstand fra en videre definisjon av rasisme, men velger å avgrense bruken av ordet av hensyn til presisjonsnivået i denne rapporten.

Nazisme defineres i denne rapporten som tanke- og handlinger som bygger direkte på, eller er videreføring av, den tyske nasjonalsosialismen slik den ble utmeislet av Det Nasjonalsosialistiske Tyske Arbeiderparti og Adolf Hitler.

Antisemittisme defineres i denne rapporten som det blir av sosiologen Helen Fein: *“Jeg foreslår å definere antisemittisme som en vedvarende latent struktur av fiendtlige holdninger mot jøder som en kollektivitet manifestert hos individer som holdninger, og kulturelt som en myte, ideologi, folkløse og billedbruk, og i handlinger - sosialt gjennom juridisk diskriminering, politisk mobilisering mot jødene og kollektiv eller statlig vold - som fører til og / eller er egnet til å distansere seg fra, feilplassere eller ødelegge jøder som jøder.”*

The Persisting Question. Sociological Perspectives and Social Contexts of Modern Antisemitism. (Berlin: Walter de Gruyter 1987).

Med **konspirasjonsmiljøer** menes grupper eller løsere sammenslutninger av mennesker som fremmer konspirasjonsteoretiske forklaringer på en rekke forskjellige fenomener, og som i hovedsak beskjeftiger seg med dette. Kjernen i teoriene er gjerne at onde og mektige krefter står bak enkelthendelser som ellers gis helt andre forklaringer.

Nyhetspeilet er ett av de mest sentrale nettstedene til konspirasjonsmiljøet.

Innledning

I året som gikk har mange ment mangt og meget om norsk høyreekstremisme. Det er bra. Men vi har også sett en del eksempler på vilt overdrevne anslag av hvor mange de er og hvor farlige de er. Dette er ikke bra. Alarmisme tjener ingen hensikt, aller minst den gode sak. Det er derfor viktig å få fakta på bordet. Hvor mange har hvilke holdninger? Hvor mange er villig til å arbeide aktivt for sine ekstreme holdninger, og ikke minst; hvor mange med ekstreme holdninger er villige til å bruke vold?

Det er lett å se seg blind på ekstreme gruppers oppslutning på Facebook og andre sosiale medier, men baserer man sine anslag på dette, ender man som håpløst unøyaktig. Vepsens medarbeidere har sammenlignet den oppslutningen en del grupper har på Facebook med den oppslutningen som er om møter og demonstrasjoner. Flokken som er villig til å delta aktivt i ekstreme organisasjoner er like liten og forhutlet som før. Samtidig

ser vi at en del personer med ekstreme holdninger ytrer seg mer ekstremt enn tidligere. Det ville etter vårt syn være en god ting om forskningen gikk grundigere inn i denne materien, slik at vi fikk mer nøyaktige tall på bordet over hvem som virkelig er ekstremister og hvem som støtter voldsbruk.

Det er imidlertid lite som tyder på noen nevneverdig økning. Det gjelder både antall aktive organisasjoner, antall aktivister og aktivitetsnivå. Antallet høyreekstreme internettsider er stort sett konstant, og flesteparten av disse nettstedene er, til tross for imponerende navn og grafikk, ”to mann og en hund”-bevegelser uten betydning.

Aktivitetsarenaer

Høyreekstrem aktivitet er i seg selv et definisjons-spørsmål. Aktivitetene er mangslungne og utspiller seg på flere forskjellige arenaer. Den arenaen hvor

flest ytrer seg er selvfølgelig internett. Det finnes en rekke blogger, facebookgrupper og diskusjonsfora hvor det produseres forferdelig mange ord, uten at det nødvendigvis er så fryktelig mange aktører. Det finnes mange tordenskjolds soldater, mange

av dem med flere navn, og andre gjør seg bemerket med å skrive en overraskende stor mengde kommentarer i en lang rekke debattråder.

Ofte ser vi også at innlegg brukes som en del av

kampanjer og undertegnes av forskjellige personer, da gjerne fra samme gruppering. Noe av aktiviteten, og det er trolig den som er best målbar i forhold til hvor dedikerte deltakerne virkelig er, finner altså sted på gatene eller på mer eller mindre åpne møter. Her er oppslutningen lav. En del tar seg fortsatt bryet med å sende inn leserinnlegg til papiravisenes leserbrevspalter, selv om aktiviteten her har avtatt en del sammenlignet med for ti år siden til fordel for avisenes kommentarfelter på internett.

Enkelte reiser også til utlandet for å hente inspirasjon hos meningsfeller som ofte er mer tallrike og bedre organisert. Den lille resten av det norske nazimiljøet reiser for eksempel ofte for å gjeste svenske meningsfeller. Enkelt personer fra Norge har også deltatt på kontrajihadistiske konferanser i utlandet.

”Diagnosen er nemlig udiskutabel: Perversiteten som sitter i hodet på forbryterne kalles islam. Den Allah-infiserte hjernen må desinifiseres og vaskes med salmiakk. Deretter må de mentalt forkvaklede religionsslavene fra koranskolene plasseres i en omskoleringsleir – eller sendes tilbake til opprinnelseslandet.”

SIAN-leder Arne Tumyr i artikkel 07.11.2011

Debattklima og språkbruk

Det er sagt mye om debattklimaet i Norge forut for 22. juli. Flere aviser har innført krav om identifikasjon av debatt deltakere, og innenfor den politiske mainstream ser vi en noe mer dempet ordbruk, uten at dette nødvendigvis går på bekostning av innhold eller presisjonsnivå i det som fremsettes.

Ser vi på den ekstreme høyresiden later det til at enkelte også har valgt å pakke inn budskapet i en noe mer salgbar emballasje, mens andre faktisk har blitt mer ytterliggående i språkbruken. Det har blant annet vært pekt på at SIAN har lagt seg på en svært rabulistisk linje.

Det som imidlertid går igjen over nesten hele spekteret av islamfiendtlige grupperinger er at de i en eller annen form har hevdet at 22. juli var regjeringens ansvar og at en ny Breivik kan komme på banen hvis regjeringen ikke legger om sin politikk. Disse ekstremistmiljøene, så vel som folk

i Fremskrittspartiet, har for øvrig vært relativt samstemte i at de nå utsettes for knebling fra det som beskrives som ”den politisk korrekte eliten”. Tatt i betraktning hvor mange steder de islamfiendtlige gruppene kommer til orde, inkludert det faktum at flere ytterliggående aktører, som raseteoretikeren Ole Jørgen Anfindsen eller Breiviks politiske forbilde Peder Jensen, alias Fjordman, har figurert på kronikkplass i store aviser, er det lite som tyder på noen form for knebling.

Det som imidlertid er et faktum er at flere har tatt til orde mot de ekstreme gruppene, og at motstanderne har kritisert dem i skarpe ordelag. Dette oppfattes som stemping og forsøk på knebling, ironisk nok av de samme menneskene som har omtalt regjeringen som quislinger og ført en ren borgerkrigsretorikk.

Det finnes minst 150 nettsider med nazistisk, rasistisk, antisemittisk, islamfiendtlig eller på andre måter konspiratorisk, demokratifiendtlig innhold i Norge. De fleste av disse nettstedene er fullstendig ubetydelige. Særlig gjelder dette en god del nasjonalsosialistiske eller islamfiendtlige blogger.

En grov inndeling, som ikke på noen måte behøver å være fullstendig, og som ikke sier noe som helst om betydning eller oppslutning gir følgende bilde: Islam- og innvandringsfiendtlighet: 40

Nasjonalsosialistiske/fascistiske/historierevisjonistiske: 60

NS/Frontkjemperapologetiske nettsteder: 15

Konspirasjonssider med mer eller mindre hatefullt/antidemokratisk innhold: 36

Tallene sier mest om at miljøene er splittet og fragmenterte og gir som sagt ingen som helst pekepinn om antallet aktivister. Mange nettsteder har dessuten samme opphavsperson, og mange har ikke vært oppdatert på svært lenge. 150 ekstreme nettsteder er med andre ord et uttrykk for svakhetene i norske ekstremistmiljøer, etter som vi snakker om kanskje et tusentalls personer som på noen måte kan knyttes til aktiviteter i de miljøene denne rapporten beskriver.

Terrordøgn

22. juli 2011 vil for alltid være skrevet inn i Norges historien som et av dens blodigste kapitler. En hvit vestkantgutt begikk den handlingen

som alle ellers bare hadde ventet seg fra militante salafister. De første timene etter terroren var det da også en spent stemning i Oslo, og mange mennesker med ”muslimsk utseende” opplevde både spitor og mer fysiske former for trakassering. For mange ble det en øyeåpner at gjerningsmannen var en hvit nordmann og at terror kan komme fra alle hold. Meningsmålinger foretatt etter terroren viste da også at nordmenn var mindre skeptiske til innvandrere enn i tiden før 22. juli.

Som samfunn vil vi måtte jobbe i mange år med å komme over sårene angrepene i regjeringskvartalet og på Utøya påførte oss. Enkeltmennesker vil måtte slite med fysiske skader og psykiske traumer resten av livet.

For samfunnsdebatten som helhet førte terroren til mange diskusjoner, ikke bare om selve terroren, dens årsaker, gjerningsmannens psyke og hvor beredskapen eventuelt sviktet. Flere av de politiske partiene har også sett nødvendigheten av å bli mer tydelige og å konfrontere konspirasjonstenkning og fremmedfiendtlighet, og har i etterkant begynt å utvikle politikk for dette. Her har for eksempel både Arbeiderpartiet og Høyre kommet med kloke og nødvendige innspill. Tunge samfunnsaktører som LO har også kommet på banen og erklært at det må tas et nødvendig oppgjør med hat og rasisme.

Bombeskadde bygninger i Grubbegata

Tradisjonell anti-innvandring

Nazismen som ideologi var diskreditert da krigen sluttet, men rasismens røtter var lange og de forsvant ikke fra Norge da den siste tyske soldat reiste hjem. Det besnærende og forførende med enkle løsninger på vanskelige spørsmål og forestillingen om en heroisk kamp for land og folk fant nye tilhengere.

På 1960-tallet og fram til midten av 1970-tallet var den ekstreme antikomunismen et viktig bidrag til aktivitet på den ytterste høyrefløy. I 1975 ble Norsk Front dannet, og startet en omfattende propagandavirksomhet som ble fulgt opp med volds- og terrorhandlinger. Norsk Front fikk mye medieomtale, men opplevde ingen dramatisk økning i aktive medlemmer. Nynazismen ble for drøy kost for de fleste. Ingen organisasjoner gjorde seg bemerket før mot slutten av 80-tallet, da en økt tilstrømming av asylsøkere til Norge medførte en heftig debatt.

FMI

Folkebevegelsen Mot Innvandring (FMI) ble stiftet i 1987 og er i dag Norges eldste aktive organisasjon. Ledet av den svært energiske Arne Myrdal maktet FMI på slutten av 80-tallet å bringe rasismen ut i offentligheten i form av leserbrev, intervjuer i pressen og utdeling av løpesedler. Myrdal avholdt en rekke utendørsmøter der han holdt tale beskyttet av store politistyrker mens tusener protesterte.

Myrdal nøyde seg ikke med å skrive og snakke, og han ble dømt for å ha planlagt å sprengte et asylmottak og for vold mot antirasister. FMI hadde aldri mange medlemmer og det var en liten gruppe eldre menn som stod bak det meste av det de gjorde, men de maktet å gjøre rasistisk anti-innvandring til noe som ble omtalt på en ny måte. Arne Myrdal gikk ut av FMI og startet Norge mot Innvandring (NMI) som tok en mer ekstrem retning. Myrdal døde i 2007.

FMI forsvant ikke da Myrdal gikk ut, men holder fortsatt et visst aktivitetsnivå med en hyppig oppdatert nettside, leserbrev til lokalaviser og relativt hyppig utdeling av løpesedler. FMI består av en liten gruppe eldre menn som har vært aktive i mange år. I 2011 har FMI hatt flere titalls aksjoner der hundrevis av løpesedler har blitt delt ut – hovedsaklig på vestlandet og i midt-Norge. Nettsiden tilbyr nedlastbare pdf-filer som gjør det enkelt for aktivister å gjøre en aksjon.

FMI består av sinte menn som skriver endeløse rekker av brev til ministre og andre offentlige myndighetspersoner. De viker ikke en tomme, og retorikken er klar: ”Året 1987 var et landssvikets år.

Både Regjeringen og Stortinget kunne med Innvandringsstoppen i hånd ha grepet inn og satt en stopper for masseinnvandringen, men de unnlot å gjøre det.”

<http://www.fmi.no/om-organisasjonen/hva-er-fmi>

Norge er nå under INVASJON av fremmede folkeslag som ønsker å ta over hjemmene, jobbene og landet vårt! Okkupantenes uniformer er hudfargen deres.

Løpeseddel fra Nasjonalt Folkeparti 1976

FMI's betydning skal ikke overdrives, men de bidrar – om enn på beskjedent vis – til å opprettholde mangfoldet i den organiserte motstanden mot innvandring, og den standhaftige propagandaspredningen, der innholdet er preget av en forholdsvis stueren retorikk, gir konstante små drypp som næring til innvandringsmotstanden.

Demokratene

Demokratene er et registrert politisk parti som ble stiftet i 2002, hovedsaklig av tidligere FrP-medlemmer, med Vidar Kleppe som leder. De har stilt til alle valg, men har kun oppnådd promiller i oppslutning. Demokratene har markert seg med sterk

FOLKEBEVEGELSEN MOT INNVANDRING

NORGE ER VÅRT

FMI's medlemsblad, 1987

Vidar Kleppe

motstand mot innvandring generelt og islam spesielt. Deres linje eksemplifiseres i et innlegg fra Amund Garfors, leder for Demokratene i Nordland høsten 2011 om narkotikaproblematikk: ”Derfor

har jeg ingen betenkeligheter med

å legge hele skylden for dagens narkotikaproblemer både her i Narvik og resten av landet, på disse maktpolitikerne som har ofret en hel generasjon av ungdommer på de pengekjære, multikulturen og på globalistenes alter.”

I februar møttes to av Demokratenes topper under et SIAN-møte; Håvar Krane og Kaspar Birkeland - ordfører kandidater for Demokratene i henholdsvis Kristiansund og Ålesund.

Etter møtet hadde de to videre samtaler i en hotellbar, der Krane utbroderte sine voldsfantasier om hva som burde gjøres med regjeringens medlemmer: ”Det hadde faktisk vært en glede å knele ham, bøyd hodet fremover, lagt Glocken i nakkegroppen og trukket av... Jeg ser for meg julebordet til regjeringen. Perfekt øyeblikk til å sperre alle utgangene med molotovcocktail, foruten den døren jeg skal gå inn”. Samtalen ble tatt opp med skjult utstyr og avspilt på TV2, noe som medførte at ordfører kandidat Krane meldte seg ut av partiet. Krane er siktet for truslene, og avventer rettssaken.

Oddbjørn Jonstad

Oddbjørn Jonstad er tidligere leder i Oppegård FrP. Etter å ha blitt ekskludert fra Fremskrittspartiet har

Oddbjørn Jonstad

han forsøkt seg på flere politiske prosjekter og har stilt til valg for både Norsk Folkeparti og Demokratene. Så langt har det parlamentariske gjennomslaget latt vente på seg.

Jonstads kanskje underligste partiprojekt er nok Nasjonal Samling.

Partiet ble på åttitallet forsøkt startet opp på nytt av frontkjemperen Ole Darbu. Noen år før sin død overdro darbu partinavnet til Jonstad, som i dag markedsfører partiet som: ”en uavhengig norsk nasjonal organisasjon som arbeider for å samle det norske folk til kamp for de tradisjonelle, nasjonale norske verdier og tradisjoner.”

Jonstad driver en rekke forskjellige organisasjoner, som regel med seg selv som eneste medlem. Han har også laget flere såkalte judaslister, hvor han samler navn på mennesker han mener er landssvikere. Planen er at de som har hatt ansvaret for innvandringen til Norge skal stilles til ansvar en gang i fremtiden.

Norgespartiet

En annen ekskludert FrPer er Lars Rønbeck, tidligere fylkessekretær i Vest-Agder. Han leder det lille Norgespartiet. Partiet er basert på tradisjonell motstand mot innvandring og EU, og fremmer en rekke snodige konspirasjonsteorier. Rønbeck fremmer også tankene til Bertram D. Brochman, som ledet Samfundspartiet på 30-tallet.

Antisemittisme

Ser vi på norske ekstremistgrupper går det en skillelinje mellom dem som ser for seg en verdensomspennende jødisk sammensvergelse og de rent islamfiendtlige grupperingene.

Tilhengerne av den antijødiske konspirasjonsteorien hevder at jødene fyller den vestlige verden med muslimer som en del av en ond plan, mens de rendyrkede islamfiendtlige gruppene ofte forsvarer Israel og til dels tar avstand fra antisemittisme.

Ser vi på de stereotypier som fremmes av begge leire, har disse ofte sin opprinnelse i klassiske antisemittiske mytedannelser.

Antisemittismen finnes først og fremst blant de rent nasjonalsosialistiske gruppene, men også hos ytterliggående islamister. Den norske muslimen Trond Ali Lindstad er blant dem som har kommet med relativt oppsiktsvekkende uttalelser om jøder:

”Vær kritisk til jøder i verden, når det gjelder den innflytelsen de har, innen aviser og andre medier, i mange politiske organer, og ved kontakter og nettverk som finnes til der hvor beslutninger fattes.”
<http://www.koranen.no/artikkel.php?id=379>

Også Klassekampe, har viet spalteplass til konspirasjonsforestillinger med antisemittiske undertoner. Lørdag 9. september trykte redaksjonen et innlegg i anledning tiårsjubileet for terroraksjonene 11. september 2001 der Trond Andresen, amanuensis ved NTNU, hevdet at Israel visste om terrorangrepene 11. september før disse inntraff. Spesielt på bakgrunn av at Andresen tidligere har fremmet åpenlyse jødefiendtlige påstander, fremstod det antisemittiske motivet i artikkelen som åpenbart.

Protokollene

Vi ser for øvrig at falskneriet ”Zions Vises protokoller” stadig sirkulerer blant norske antisemitter. Særlig bekymringsfullt er det at dette verket nå også promoteres i såkalte alternative miljøer. Senest så vi det da det såkalte Transcend-nettverket, som ble startet av fredsprofessor Johan Galtung publiserte en artikkel som argumenterte for sannhetsgehalten i protokollene. Galtung har også selv langt

på vei gått god for innholdet i protokollene under et foredrag på universitetet i Oslo.

<http://vepsen.org/2011/11/protokollene-hos-galtung/>

En av de nyere norske utgivelsene av Zions Vises protokoller er utgitt av det lille Bergmann Forlag i Ørsta. Forlaget drives av trykkeren Stig Bergmann, og annonserer sine utgivelser på nettsidene til Folkebevegelsen Mot Innvandring. I annonseteksten presenterer Bergmann protokollene som en videreføring av Det kommunistiske manifest:

”Dette er fortsettelsen, en annen side av Manifestet. Vi får vite at ideologiens slagord: Frihet, likskap, brorskap, kun er meningsløse og tomme, til beskjefligelse for godtroende akademikere i Vesten. Protokollen er skrevet i profetiske, truende og hatefulle ordelag. Akkurat som i Sal. 83,3. Her eksponerer. ”Lovløshetens Hemmelighet” seg, Røde Edoms skjulte maktapparat, og gir oss fasit på utviklingen i Europa, den parallelle reisning av den politiske zionismen sammen med verdenskommunismen. Sionistene sier at dette er falskneri. Hvorfor trykkes da ikke de ”riktige” protokollene, eller hvis de er ”funnet opp”, en kommentar til det som er falskt, slik at folk ved selvsyn kan konstatere det? Dette er ikke gjort.”

Bergmann utgir for øvrig en rekke andre verker med klassisk, antisemittisk og antikattolsk innhold, deriblant to bøker av biografiaktuelle Martha Steinsvik.

Nettstedet Nyhetsspeilet.no er også blant de alternative nettstedene som tydelig er bærere av en antisemittisk agenda. Her finner man flere artikler som henviser til protokollene, og man finner også artikler som rent ut fornektet Holocaust og benytter seg av åpent nazistiske kilder. Blant skribentene finner vi også den gamle Vigridlederen, Tore W. Tvedt.

Islamfiendtlighet

Islamfiendtlige grupper produserer fiendebilder og skrekkscenarier, og er avvisende til enhver form for dialog, forståelse og flerkulturelt fellesskap. Muslimer anses som fienden, folket som sovende og det hele kombineres med en konspirasjonsteori der en mektig moralsk elite undertrykker fakta og den frie debatt.

Den påståtte undertrykkelsen av fakta er ett element i denne konspirasjonsteorien, et annet er at den påståtte islamske overtakelsen fremstilles som et resultat av et planlagt komplott som pågår i det skjulte, og som har vestlige politikere som fremtredende pådrivere. Dette er i det minste svært sentralt hos Fjordman og blant de mest ytterliggående kon-trajihadistene.

Islamhat har klare likhetstrekk med andre rasistisk generaliseringsprosesser. Det svenske politiet bruker følgende definisjon: *Redsel for, fiendtlighet eller hat mot islam og muslimer og som aktiverer en antiislamsk reaksjon mot islam, muslimsk eien-dom, institusjoner eller den eller de som er, oppfattes å være muslimer eller representanter for muslimer.*

Angst for og hat mot dem man en gang kalte ”mu-hammedanerne” har vært populært hos høyreekstremister i mange år. I en løpeseddel fra den nazistiske gruppen Nasjonalt Folkeparti fra 1986 sto det: *”I dag opplever vi at presteskapet går inn for bygging av moskeer med dyrking av ISLAM – kristendommens erklærte motstander. Hvorfor dette knefall for de fremmede guder? Det er fordi politikerne har sluppet inn tusener av muslimer, som nå krever å få praktisert sin religion.”*

Islamhatets kjerne er rasistisk ved at alle muslimer generaliseres til å bli lik det verste muslimske individ. I tillegg har islamhatet blitt mer konspirasjonsteoretisk fundert, via spredningen av den såkalte

Eurabia-mytologien. Dette er spennende stoff for massemedia. I 2005 fikk for eksempel FrPs Per Sandberg og Human Rights Services Hege Storhaug oppmerksomhet da de påsto i VG 23. mai at det fantes en hemmelig fundamentalistisk organisasjon i Norge med det mål å skape uro og ustabilitet. Sandberg påsto videre at det var 30 000 muslimer som hadde avgitt lojalitetserklæring til denne organisasjonen. Påstanden har aldri blitt bekreftet av noen andre.

Islamhatet fremmes av grupper som gradvis får større innpass i offentligheten. Muslimer og islam har dominert den høyreekstre propogandaen de siste årene. Dette har ikke blitt møtt med samme fordømmelse som rasisme og jødehat.

Våre myndigheter fører i dag en politikk som tar sikte på å skifte ut oss – den ur-norske og opprinnelige befolkning – med fremmede folkeslag. ... Utryddelsen av våre egne forsøker myndighetene å veie opp ved å plante en ny, fremmedartet folkestamme i stedet i vårt land – fremmedarbeiderne!

Nasjonalisten – organ for Norsk Front nr. 1. 1978

Dette holdningsklimaet var grobunnen for at det siste tiårets vekst av en ny front av forsøksvis stueren innvandringsmotstand i gråsonen mellom høyreekstremismen og resten av organisasjonslivet. I den offentlige opinionen hvor fokuset dreide fra hva majoriteten gjør mot minoriteten, som for eksempel rasisme og diskriminering, til forhold innad i minoritetsmiljøer, som omskjæring og tvangsekteskap.

De nye gruppene argumentasjonsteknikk og synspunkter er til forveksling lik tradisjonell høyreekstremisme. Det tegnes dramatiske fiendebilder der det primære er et generalisert, stereotypisert bilde av islam, som kombineres med et varmt forsvar for muslimske kvinner og jenter mot omskjæring og tvangsekteskap. Innvandringens skadevirkninger

SIANs Christen Krogvig står vakt utenfor et møte vinteren 2010

på det norske samfunnet og det flerkulturelle samfunnets fallitt er andre gjengangstemaer, i tillegg til demografiske spekulasjoner om når nordmenn blir i mindretall.

De sprer sitt budskap på blogger, på egne hjemmesider, ved aktiv deltakelse i diskusjonsfora på nettet og tidvis også i den offentlige mediedebatt. Til tross for utspring i mer stuerene kretser finner man de samme konspirasjonsteorier og de samme absurde demografiske regneeksemplene som går igjen hos erklærte rasister. Det tegnes et fiendebilde av minoritetsbefolkningen generelt og av muslimer spesielt og hverdagslivet framstilles som et eksplosivt konfliktområde der innvandrings- og integreringspolitikken har slått feil. Det ramses også opp kriminalitet der utøvere med minoritetsbakgrunn er involvert og det stilles retoriske spørsmål om det er slik vi vil ha det.

En av de tidligste islamfiendtlige grupperingene i Norge var Aksjonskomiteen mot bønnerop som ble etablert våren 2000. De arrangerte en demonstrasjon mot bønnerop fra en moské i Oslo, som samlet en variert forsamling kjente høyreekstremister. Aksjonskomiteen fortsatte snart sitt arbeid i en ny organisasjon Forum mot islamisering (FOMI) som ble stiftet 19. januar 2002 og erklærer på sin hjemmeside: "Foreningens formål er å bekjempe islam og muslimsk innflytelse ved å avsløre islams sanne karakter gjennom nøkternt og sannferdig informasjonsarbeid".

Når politikerne ikke vil lytte til grasrota, da blir vi stilt overfor et eneste valg. Godta å bli utradert som eget folk og miste bestemmelsesretten i vårt eget land, eller reise oss og sloss mot landssvikere og kaste de fremmede ut. Om vi ønsker å bevare Norge norsk, er vel ikke valget så vanskelig.

Norge Mot Innvandrings formann Arne Myrdal 6.12.1992

FOMIs medlemsblad ble redigert av Jarle Synnevåg som i 2002 ble dømt og bøtelagt for 10 000 kroner for å ha spredd rasisme på nettet. FOMI hadde blant annet følgende tekst på sin hjemmeside: "(...) man kan vel bare fastslå at muslimer har satt hykleri, løgn og ondskap i system. De kan ikke eksistere i den siviliserte verden. De er parasitter på den vestlige kultur og kan ikke integreres. Muslimer voldtar, dreper og terroriserer. Man kan ikke forvente at noen arbeidsgivere vil ansette voldtektsforbrytere og mordere og terrorister". Artikkelen ble politianmeldt, men henlagt.

FOMI ble nok en gang resultatløst politianmeldt i 2006 for følgende uttalelser som illustrerer organisasjonens språkbruk og argumenta-

sjon: "Det er heller tydelig at muslimer ikke kan styre sin perverse seksuelle lyst. Basert på føre var-prinsippet som hevdes i andre sammenhenger burde de kastreres før de får oppholdstillatelse i Norge... Islam skaper ikke andre tanker enn ondskap... Det som ligger muslimer på hjertet er å voldta og drepe. Hadde alle vært muslimer ville det ikke ha vært noen barn de kunne voldta. Derfor er muslimer glad for at det finnes mange vantro barn og ungjenter i deres omgivelser slik at de kan få tilfredsstille sine perverse og sataniske volds- og drapslyster."

FOMI omdannet seg i 2008 til SIAN (Stopp Islamiseringen Av Norge) og erklærte at "SIAN er den norske medlemsorganisasjonen i det felleseuropeiske Stop Islamisation of Europe (SIOE)." De definerer sitt mål som "å motarbeide, stoppe og re-

EDLs Darren Marsh intervjujes i Oslo under demonstrasjonen 9. april 2011

versere islamiseringen av Norge.” SIAN ledes av tidligere redaktør Arne Tumyr som har bakgrunn fra HEF og Fremskrittspartiet. De har arrangert flere gatemøter der Tumyr og en håndfull meningsfeller taler mot islam, beskyttet av til dels store politistyrker.

SIAN har meningsfeller i flere miljøer, blant annet Kristent Samlingsparti. Det er et lite kristent-konservativt miljø med klare meninger om innvandring generelt og islam spesielt. Under SIANs demonstrasjon i Stavanger i desember var KSPs nestleder Kjersti Margrethe Adelheid Gilje tilstede.

SIAN mistet riktignok 7000-8000 tilhengere på facebooksidene sine i etterkant av terroren, men de nye som kom til virker mer dedikerte. SIAN har nylig også startet en inn-samlingsaksjon til Behring Breiviks fremste ideologiske forbilde, bloggeren Fjordman, alias Peder Jensen. Det er ingen tegn til at SIAN i sin nåværende form vil vokse.

Document.no

Nettstedet Document.no beskriver seg selv som en liberal-konservativ blogg. Redaktør er Hans Rustad, som har bakgrunn som journalist blant annet i NTB og i Morgenbladet. Document er det mest leste islamfiendtlige nettstedet i Norge, med rundt 50 000 lesere hver måned.

Document er innvandringsfiendtlig, islamfiendtlig og sterkt høyreorientert, men kan neppe beskrives som fascistisk slik enkelte kritikere har gjort. Nettstedet oppfordrer heller ikke til voldsbruk, og har blant annet vært kritiske til Anders B. Breiviks forbilde Peder Jensen, også kjent som bloggeren Fjordman.

Anders B. Breivik tok i sin tid kontakt med Document, og argumenterte for at nettstedet burde starte en papiirutgave. Breivik deltok også på minst ett møte i regi av nettstedets venneforening. Breivik deltok også i debatter på Documents debattforum, og omtalte blant annet Gro Harlem Brundtland som Landsmor(d)eren. Men Breivik brøt etter hvert med nettstedet i 2010. Det skal sies til Rustads fordel at

han etter 22. juli la ut samtlige innlegg Breivik hadde skrevet på nettstedets forside av hensyn til fremtidig dokumentasjon.

Document.no er preget av et svært dystert syn på fremtiden. Media og politikere beskrives ofte på en måte som er egnet til å gi inntrykk av at alt er håpløst.

De tillegges ofte makt og motiver som kan fremstå som svært eksotiske for utenforstående.

Mens Rustad selv avstår fra de villeste konspirasjonsteoriene, kan man finne mye rart i kommentarfeltene, men også hos de faste skribentene.

SIAN samler ikke mange på sine arrangementer. Her fra en demonstrasjon 11. september. Kun 32 møtte opp.

Demokratenes ordfører kandidat i Ålesund, Kasper Birkeland, på vei til et SIAN-møte i Oslo, april 2011

Signaturen Rubb er for eksempel svært opptatt av bilbranner. Hver gang en bil brenner i Oslo, særlig i Groruddalen, kommer "Rubb" med en notis om saken, gjerne fulgt av forklaringer av typen "Bilbranner er et kjent fenomen fra flere europeiske byer, spesielt i multikulturelle byer som f. eks Malmø er bilbranner ikke helt uvanlig." Antall bilbranner i Oslo har i følge politiet vært konstant i Oslo i mange år, 100 – 120 i året, hvorav 20 – 30 antas å være påsatt. "Rubb"

slår seg imidlertid ikke til ro med dette: "I løpet av 2011 er det tydelig for flere i Groruddalen, og ellers i Oslo øst, at bilbranner er mer vanlig enn før. Statistikk å forholde seg til har man ikke, men listen over bilbranner er lang og det er vanske-

lig å erindre at det var slik for ti år siden. TV2 kan bekrefte at det er en overvekt av branner på Oslo øst. Hvorfor?"

Mange innlegg anklager myndighetene for å ha iverksatt et stort, flerkulturelt eksperiment, uten at folket er spurt om lov. At velgerne selv har stemt på de partier som styrer ses det bort fra. For mange fremstår multikulturens inntog som en slags videreføring av kommunismen:

"Nå skjer det etter mitt skjønn noe ideologisk interessant, innvandringspremissene monopoliseres av sosialistene, venstresiden og kultureliten. Høyresi-

den dilter etter. Selv om nye ord nå benyttes, kan vi i dag se at dialektikken fra den tidligere klassekampen nå benyttes på en ny måte, ubevist. Eksempelvis; nå er ikke kampen som før rettet mot kapitalen og den herskende klasse, men mot en annen «herskende» klasse, dvs. nordmenn som ikke vil akseptere og oppgi sin norske etnisitet som preferanse! I det nye klasseløse samfunn skal ikke preferanser som etnisitet, religion eller kultur skape kunstige

skiller mellom nordmenn og de nye «landsmenn»! I media og den offentlige korrekte debatt blir det «forbudt» å nevne etnisitet ifm kategorisering av grupper."

Knut Skjærgård i Document.no 08.01.2012 <https://www.document.no/2012/01/ideologien-bak-det-multikulturelle-samfunn/>

Det er derfor legitimt for enhver suveren stat å håndheve restriksjoner overfor ikke-borgere på en slik måte at dens demografiske utvikling er underlagt demokratisk kontroll, dog innenfor rammene av grunnleggende menneskerettigheter... Det er uakseptabelt at det, uten etter grundig vurdering og omfattende demokratiske prosesser, foretas politiske disposisjoner som har potensial til å endre en stats demografiske sammensetning så raskt at dens stabilitet og indre samhold trues.

Innvandringspolitisk manifest Honest Thinking 2006

Formidlingen av at

noen føler at et fenomen griper om seg og at myndighetene ikke kommer frem med fakta, og at det ligger skjulte og uhederlige motiver til grunn, er typisk for den dystopiske tonen som preger Document.no. Det er en viss risiko for at Document, med den mistillit de skaper til hele det politiske systemet, kan bidra til å radikaliserer mennesker på leting etter svar på spørsmål de fomler med, og fungere som en innfallsport til andre, mer militante miljøer.

Honestthinking.no

Nettstedet HonestThinking ble etablert i 2005 av brødrene Anfindsen. Jens Thomas gikk over til Hu-

Rundt tusen personer demonstrerte mot NDL 9. april 2011

man Rights Service i 2007 og stedet drives av informatikeren Ole Jørgen Anfinsen. Han har siden oppstarten av nettstedet vært svært aktiv i innvandringsdebatten og gått langt i sin kritikk av innvandringspolitikken. Han mener Norge og resten av vesten vil gå under hvis antirasisme og multikulturalisme fortsatt får råde grunnen.

Han forsøker å revitalisere den biologiske rasismen og hans tekster forsøker å gjenopplive at det finnes biologiske forskjeller mellom rasene med hensyn til intelligens. Han fremstiller de som ikke er enige som uærlige og umoralske.

Honestthinking.no var blant de mange blogger og nettsteder som kom i søkelyset etter 22. juli, og Breiviks

manifest ble kjent: *”Jeg kan ikke løpe bort fra at det fins visse sammenfallende elementer, men det er en helt ulik tilnærming.”*

Klassekampen 28. juli 2011

Anfinsen forsøker å ikle seg en uskyldig maske der han bare stiller spørsmål, er veldig åpen for motargumenter, lover å se på retorikken sin etter 22. juli, er veldig opptatt av menneskeverd osv. Når alle de fine ordene er sagt, fortsetter han sin rasistiske generalisering og fremmer sin biologiske rasisme. Han er en ivrig debatt deltaker og blir også møtt av kontante karakteristikker:

”Denne mannen er rasist og representerer derfor et uanstendighetens lavmål”.

Lars Gule, Verdidebatt, 25.01.2011

”Hvis politikerne ikke tar et radikalt grep om både innvandringen og integreringen vil problemene bare tårne seg opp mer og mer, og til slutt bli uløselige. I 2100 er det fare for at Europa kan bli en forlengelse av den arabiske verden, og vi får et flertall muslimer. Om det blir en europeisk og sekulær islam, eller ikke, vet vi ikke.”

HRS informasjonsleder, Hege Storhaug, i Dagbladet 13.09.2006

Human Rights Service

Tvangsekteskap, kjønnslemlestelse og religiøs undertrykkelse er reelle problemer, også i Norge. Dette er fenomener som, helt eller delvis, finnes i mange religiøse miljøer, i innvandrermiljøer og i kristenfundamentalistiske miljøer. Grupper som Selvhjelp for Innvandrere og Flyktninger og MIRA-senteret har jobbet med dette siden 80-tallet. Det var imidlertid først på nittitallet at disse problemene ble satt på dagsorden i media og vi fikk en ny type høyrøstede aktører på banen. Human Rights Service er en privat tenketank som ledes av samboerparet Rita Karlsen og Hege Storhaug.

HRS har hatt stor suksess med å trekke frem kvinner og barns situasjon i (muslimske) minoritetsmiljøer i Norge, og oppfattes av mange som først og fremst en hjelpeorganisasjon, uten at dette er et uttrykt mål fra organisasjonen selv. En rask gjennomgang av organisasjonens nettsider

avslører da også relativt raskt at hovedtyngden av stoffet dreier seg om islam, eller om muslimer som har begått den ene eller andre uakseptable handling. Sånn sett skiller HRS seg i liten grad fra andre ekstreme, islamfiendtlige grupper.

HRS bærer også til torgs konspirasjonsteorier om Eurabia, altså at den europeiske eliten legger til rette for Europa skal underlegges den arabiske verden. Så tidlig som i 2006 kom Hege Storhaug med uttalelser om dette i Dagbladet hvor hun hevdet at Europa i 2100 ville kunne være en forlengelse av den arabiske verden. Senere har nettstedet Rights.no gjentatte ganger fremsatt samme påstand, og har

SIANs Morten Schau holder tale i Oslo 11. september 2011

gjengitt lange utdrag fra bloggeren Fjordmans skrivelser om samme emne.

HRS skiller seg fra andre islamfiendtlige grupper som SIAN ved at de forsøksvis fører et noe mer dannet språk og ved at organisasjonen frontes av to kvinner.

Fjordman

Det finnes en rekke nordmenn som skriver islamfiendtlige blogger. Mange av dem har et ubehjelpelig språk eller en svært begrenset lezerskare. Svært få av disse bloggerne når ut til et internasjonalt publikum. Et unntak fra dette er Peder Are Nøstvold Jensen, alias bloggeren Fjordman. Jensen har studert arabisk ved universitetet i Kairo og skriver sine innlegg på flytende engelsk. Fjordmans blogg så dagens lys i 2005, men etter et års tid sluttet han å skrive på sin egen blogg og fortsatte som skribent på engelskspråklige nettsteder.

Jensen målbærer en klassisk fascisme, med storhetstanker omkring nasjonal gjenfødelse og utrensning av alt som truer den nasjonale renheten, og har tatt til orde for å fjerne muslimene fra Europa. Han har ved gjentatte anledninger kommet med dårlig skjulte oppfordringer til vold, som når han den 19. desember 2008 skriver følgende på bloggen Gates of Vienna:

“There are many historical examples, from the Persian invasions of ancient times to the Muslim invasions later, where Europeans have performed at our best when we have been the underdogs. Perhaps we can do the same once the Multicultural madness retreats. We need to make sure, though, that those who have championed the toxic ideas of Multiculturalism and mass immigration of alien tribes disappear with it.”

Peder Jensen, alias Fjordman I artikkelen ”Preparing for Ragnarök” 02.05.2011

”Mitt generelle råd til vestlige er å bevæpne seg umiddelbart, først av alt mental med kunnskap om fienden og stolthet over deres egen kultur og arv, men også med våpen og evne til å bruke dem.”

Eller når han den 2. mai 2011 skriver på samme sted at: ”Kanskje vi kan gjøre det samme når den multikulturelle galskapen forsvinner. Vi må da sørge for at de som har kjempet for de giftige ideene

til multikulturalismen og masseinnvandringen av fremmede stammer forsvinner med den. Hvis det skjer, kan vi gi våre etterkommere en ny start og legge grunnlaget for en ny renesanse, der den europeiske sivilisasjon kan blomstre igjen.”

Jensen er helt klart den skribent som gjorde dypest inntrykk på Anders B. Breivik, som i sitt kompendium med tittelen 2083 – A Declaration of European Independence, inntok flere av Jensens inse-

rater i sin helhet. Navnet Fjordman nevnes hele 111 ganger i kompendiet.

Breivik skal ha kontaktet Jensen, men Jensen selv hevder at han oppfattet Breivik som uinteressant. Flere andre i det islamfiendtlige miljøet skal også ha møtt eller hatt kontakt med Jensen.

Ole Jørgen Anfinsen har i sitt raseteoretiske verk Selvmordsparadigmet inntatt et kapittel som er signert Fjordman. Hans Rustad i Document.no forteller i media at han skal ha møtt Jensen under et møte

Maltrakterte bygninger i regjeringkvartalet etter terroren 22. juli

i København for noen år siden, uten at Rustad utdyper nærmere hva slags møte det dreide seg om. Også Rita Karlsen og Hege Storhaug skal ha møtt Jensen på en pub i Oslo. I sin beskrivelse av Fjordman, hvis identitet på daværende tidspunkt ikke var kjent, var de svært vage:

”Vi begge har for oss oppsiktsvekkende dårlig hukommelse når det gjelder selve personen. Vi husker ikke navnet hans (han presenterte seg etter hvert i samtalen), vi husker ikke utseendet hans (veldig vanlig/anonymt, og hadde ikke gjenkjent han på gaten i dag), vi husker heller ikke dialekten hans.”

Publisert av Hege Storhaug på nettstedet Rights.no 03.08.2011

I kjølvannet av 22. juli oppstod det et stort press for at Fjordman skulle stå frem offentlig, noe Jensen valgte å gjøre i VG 5. august i fjor. - Jeg kommer aldri til å blogge under pseudonymet «Fjordman» igjen. Jeg har mistet lysten siden det knyttes til en slik person, uttalte han i intervjuet. Det skulle imidlertid gå svært kort tid før Fjordman igjen var tilbake på islamfiendtlige nettsteder, og han har etter dette også opptrådt på kronikkplass i Dagbladet.

Etter sin offentlige opptreden har Jensen flyttet til Danmark, hvorfra han, blant annet gjennom nettsidene til SIAN, driver en innsamlingskampanje for å starte et nytt liv. Så langt er det lite som tyder på at det nye livet innebærer å holde opp med den islamfiendtlige skribentvirksomheten.

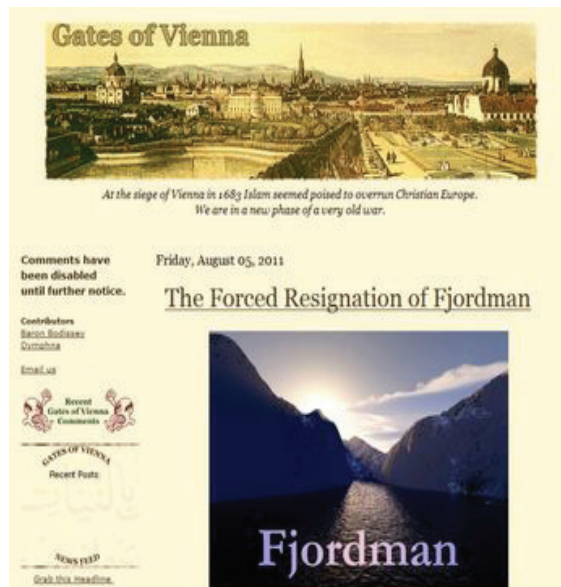
Mange småsider

I tillegg til de ovennevnte eksisterer det en rekke blogger og facebookgrupper som har en islamfiendtlig holdning. Det er gradforskjeller mellom disse og i store trekk siterer de hverandre og utenlandske nettsteder. Man generaliser muslimer ut fra enkelthendelser, støtter konspirasjonsteorier om muslimenes maktovertakelse, og er samlet i fordømmelsen av klimaet i debatten etter 22. juli der de påstår seg kneblet. Det var samstemt forbitrelse over statsministerens nyttårsstale hans ønske om digitale nabokjerringe for å motvirke hatet på nettet.

Det som skiller hele dette mylderet av nettsteder fra hverandre er synet på hvordan problemene, som

de fleste er enige om eksistensen av, skal løses. Mange, som Anfindsen, bare antyder at ”noe” må gjøres snart, uten gå mer konkret inn på hva det skulle innebære, mens andre, som for eksempel Fjordman, går langt i å foreslå ren etnisk rensing.

De dyrker hatet hos hverandre og pisker opp et klima som mange av skribentene også tar med seg videre ut i vanlige medier og deres nettdebatter. Slikt sett utgjør de en fare for den offentlige debatt og de maktet å spre sitt dommedagsbilde av Norge som et land på kanten av stupet grunnet innvandringen.

Jensen sluttet aldri med skrivingen

Nordiske krigere

Krigeren er et ideal i de høyreekstreme miljøene. Drevet av rasisme og konspiranoia ser aktivistene seg som soldater som går foran de nedsløvede massene i en kamp for rase og nasjon. Blant de yngre tar man denne retorikken ut i praktisk handling og danner grupper som har et militant preg. Denne delen av miljøet var mer framtrepende på 90-tallet, og det er spede forsøk på å gjenopplive organisasjoner av denne type, inspirert av og i samarbeid med meningsfeller i utlandet da i første rekke England og Sverige.

Vigrid

Vigrid ble startet på slutten av 90-tallet og har vært en særegen organisasjon, som forfekter en blanding av jødehat, Holocaust-benektelse, norrøn mytologi og kristne ritualer. Ubestridd leder var Tore Tvedt som fikk en åpenbaring og ble frelst av Odin i 1994: *”Jeg fikk marsjordren min 18. desember 1994. Da våkna jeg av at jeg ble løfta ut av senga og ut på gulvet. Rommet var knallvarmt og fullt av lys. Da var det preget i hodet mitt at:*

Gå ut og gjør folket nordiske igjen og gjenopprett Odins samfunn blant mitt folk.”

Vigrid maktet å tiltrekke seg hundrevis av ungdommer til sine seremonier der de ble døpt eller konfirmert av Tvedt. Vigrid greide imidlertid ikke å bygge opp et miljø av de mange ungdommene og ble aldri den organisasjonen lederne drømte om. Tvedt trakk seg gradvis tilbake og overlot ledelsen til Thorgrim Bredesen, men heller ikke han greide å gjøre Vigrid til noe mer enn en fiks ide. Vigrid hadde likevel et potensiale til å vokse, men maktet det ikke grunnet en kombinasjon av egen udugelighet og politiets mange bekymringsamtaler med ungdom som hadde latt seg døpe, og det var et effektivt middel til å knuse organisasjonen. I dag er Vigrid lite annet enn Norges største nettsted for Holocaustbenektelse og jødehat. Mesteparten av materialet er imidlertid eldre artikler som ble

produsert den gang organisasjonen hadde sin storhetstid.

Norwegian Defence League (NDL) Norwegian Defence League (NDL) er søsterorganisasjonen til den militante engelske organisasjonen English Defence League (EDL). EDL er den mest aktive britiske høyreekstreme grupperingen, og har hatt en rekke demonstrasjoner i Storbritannia som ofte har endt i vold og opptøyer. De har forsøkt å fremstille seg som en folkebevegelse som er bekymret for sharia-lovgivning og radikal islam, men deres budskap er rent rasistisk og de har også

Tidligere NDL-leder, Lena Andreassen

tiltrukket seg et bredt spekter av nynazister og andre høyreekstremister. De har opprettet avdelinger i en rekke land. Det norske høyreekstreme miljøet har i mange år hatt nære forbindelser til England og det var følgelig ingen overraskelse at NDL ble etablert i Norge

i 2011. Flere norske høyreekstremister hadde vært på turer til EDL-demonstrasjoner og det var flere tette sosiale bånd mellom de to landenes aktivister. NDL var i en kort periode ledet av Håvard Krane, en eksentrisk blogger fra Kristiansund som drev nettstedet Norgesposten – et anti-islamisk nettsted.

I mars 2011 ble Lena Andreassen valgt til leder av NDL. (Om Lena). NDL var underlagt EDL som må ha godkjent valget av Lena Andreassen. Hun var

Den største høyreekstreme demonstrasjonen i Norge etter tusenårsskiftet: Hessmarsjen i Askim i august 2000, som samlet 38 deltakere.

en voksen kvinne som opptrådte pent kledd i media og forsøkte å fremstå som ansvarlig for å fremme NDL som en seriøs organisasjon. Anders B. Breivik var medlem frem til februar 2011.

9. april avholdt NDL en demonstrasjon på Akershus Festning. Det ble en fiasko. Et massivt pressekorps bivånet de ni NDL-sympatisørene som møtte opp, deriblant Darren Lee fra EDL. Dagen etter demonstrasjonen ble Lena Andreassen fjernet og Ronny Alte fra Stokke ble ny leder. Alte er 37 år gammel, tidligere lærer, Israel-venn og svært aktiv i Tønsberg Bad Boys Club – en casualsgjeng som følger ishockeylaget Tønsberg Vikings. Tønsbergområdet var på 90-tallet et område med flere aktive rasistiske grupperinger som for eksempel Ariske Brødre. Alte var en del av det miljøet som Lena Andreassen kastet ut av NDL, men det var tydelig at EDL-ledelsen heller ville ha Alte og hans krets enn den lett ufokuserte Andreassen. Under Altes ledelse har NDL i etterdønningene av 22/7 ligget lavt. Han påstod at de hadde planlagt flere demonstrasjoner, men at disse ble avlyst.

NDL arrangerte et medlemstreff i Bergen høsten 2011, der noen få medlemmer dukket opp. Flere lignende treff var annonsert, men ble avlyst, slik som det tillyste julebordet i Østfold. Dette er forsøk på å bli noe mer enn et Facebook/internett-fenomen, men så langt har det ikke lyktes.

Fotballsupportere, og da de som utgjør de mest dedikerte, har alltid vært et mål for rekruttering, også i Norge. De siste årene har supportertermiljøene gjort en formidabel jobb med å rydde i egne rekker og høyreekstremisme er i dag ikke et problem på norske fotballarenaer. En del supportere har søkt sammen i de såkalte casuals-miljøene som har tiltrukket seg gutter og menn som ønsker mer "acti-

on" enn hva det vanlige supportertermiljøet kan tilby. Mange av landets casual-grupperinger har medlemmer som har, eller har hatt, tilknytning til NDL. Dette har nok sammenheng med at casuals-scenen ikke tilbyr den mengde action som disse guttene ønsker, og – ikke minst – at NDL er et ideologisk forlokkende alternativ for en del.

I Storbritannia har EDLs rekrutteringsgrunnlag vært unge menn, og mange såkalte hooligans har funnet veien til EDL. I Norge var det også enkelte i det såkalte "alternative" supportertermiljøet som fant dette tiltrekkende, og selv om ingen casualgruppering har gått inn som en del av NDL, finnes det grupperinger med tilknytning til NDL i utkanten av supportertermiljøene til blant annet Brann, Lillestrøm, Start og Vålerenga.

I noen av supporterklubbene har dette ført til et oppgjør med NDLS ideologi, kanskje klarest og tydeligst i Vålerenga-klanen der Klansstyret vedtok følgende uttalelse: *"Klansstyret mener at det er klinkende klart at NDL og EDL står for diametralt motsatte verdier av det vi i Klanen står for og de verdier klubben i vårt hjerte forfekter: Motstand mot rasisme og nazisme, arbeid for et fargerikt fellesskap og et inkluderende samfunn."*

Klansstyret 27. juli 2011

I flere av disse "alternativ"-miljøene finnes det også en rekke individer med tilknytning til de såkalte 1%-motersykelklubbene. I Oslo er det forbindelser mellom NDL-medlemmer og 1%-klubben Bandidos. I Lillestrøm og Bergen er det forbindelser til Hells Angels. PST uttrykte i sin forrige årsrapport bekymring for disse forbindelsene, ettersom 1%-miljøene har god tilgang på våpen. Forbindelser mellom høyreekstreme voldsmiljøer og 1%-klubber er et kjent fenomen i Sverige og Dan-

mark, der det har vist seg å være en svært eksplosiv blanding.

Høsten 2011 deltok en liten skare fra Norwegian Defence League i en demonstrasjon mot moské i Gøteborg. De bolde forsvarere av norskheten gjorde seg der bemerket med å holde det norske flagget opp ned.

Slavisk Union

er en forbudt russisk ultranasjonalistisk gruppe som har en avdeling i Norge og som ifølge den russiske moder-organisasjonen hadde hovbedkvarter i tatoveringsstudioet Metal Tattoo i Oslo. Dette ble et samlingssted for russiske og norske høyreekstremister, og det ble arrangert en rekke antirasistiske demonstrasjoner utenfor studioet. Flere av disse ble filmet av og lagt ut på YouTube. Våren 2011 dukket det opp 80 bilder av det som ble hevdet å være norske antirasister på en russisk nettside der de ble fremstilt som fiender som skulle tas. Bildene stammet fra politiets arkiver, og det er ennå ukjent hvordan dette skjedde.

Vjateslav «Røde Tarzan» Datsik er en kjent kampsportutøver fra Russland som rømte fra en psykiatrisk institusjon og kom seg til venner i Norge. 21. september 2010 kom han inn til Politiets utlendingsenhet i Oslo hvor han viste fram et førerkort og la en skarpladd revolver på disken – alt filmet av en venn. Han søkte om politisk asyl og fortalte at han var medlem i Slavisk Union.

Politiet foretok etter dette en ransaking i Metal Tattoo og fant flere våpen, nazieffekter og utstyr stjålet fra Forsvaret, blant annet uniformer og ID-kort.

Datsik fikk avslag på sin asylsøknad og ble dømt til 8 måneders fengsel for ulovlig våpeninnhav. Innehaveren av Metal Tattoo, Stanislav Prihodko, har benektet å ha noe med høyreekstreme miljøer å gjøre, men dette blir motsagt av andre i miljøet som forteller at tatoveringsstudioet har vært et samlingssted for både norske og østeuropeiske høyreekstremister.

Dagbladet 7. oktober 2010

Flere av disse russerne skal nå ha flyttet til Tønsberg. En av Datsiks norske venner var Tønsbergs Ronny Bårdsen. Bårdsen er fra Vennesla og var en del av det nynazistiske miljøet der, men kaller seg i dag nasjonalist. Han var også en ledende person innenfor Tønsberg Bad Boys Club som ble startet i 2010. Bårdsen presenterte gjengen på nettsidene

deres slik: *”Bad Boys Club er en kameratforening for nordiske patrioter med felles interesser og aktiviteter, hvis mål er å forene nordmenn til å stå sammen så ingen kriminelle innvandrerbånder tør å terrorisere nordmenn på norske gater.”*

Tønsberg Blad 11. august 2011

Bårdsen har flere ganger stått fram i media og markert sin motstand mot Islam og sitt ønske om *” et helt nytt politisk styre som ikke lar seg presse.”*

Tønsberg Blad 12. august 2011

Den norske Motstandsbevegelse

Det har i mange år vært tett kontakt mellom norske og svenske meningsfeller. Den nynazistiske organisasjonen Svenska Motstands rörelsen trente i Norge en helg i januar 2011 (CHK). Under dette treffet hadde de et førstehjelpskurs der instruktør var Erik Solheim. På 1990-tallet var han en kjent lederskikkelse og talsmann for Viking, en voldelig og nasjonalistisk gruppe i Oslo. I dag jobber han som lege ved Sørlandet Sykehus i Arendal. Saken vakte oppsikt i media høsten 2011, og det ble vurdert om hans samrøre med denne gruppen var *”egnet til å svekke hans troverdighet og tillit som helsepersonell”*. Saken ble droppet av Statens Helseetilsyn samme høst.

Kontakten de to landene imellom medførte at det ble det opprettet en norsk avdeling; Den norske Motstandsbevegelsen. De har publisert en video fra det spesielle førstehjelpskurset på sine hjemmesider. NMB og SMR er nasjonalsosialister av tradisjonell karakter. Raseteorier, norrøn mytologi, blod og arv, klassisk antisemittisme og revolusjonær nasjonalisme er kjernepunktene i ideologien.

Organisasjonen har publisert informasjon om sin nasjonalsosialistiske ideologi, og sier de jobber for en nordisk nasjonalsosialistisk republikk bestående av Sverige, Finland, Norge, Danmark, Island og eventuelt også de baltiske landene. NMB bruker samme logo, får infomateriell, ideologiske artikler og nettsider levert av Den Svenska Motstands rörelsen.

Organisasjonen har ikke vært veldig aktive i Norge, men forsøker å rekruttere medlemmer. NMB har kamprapporter på nettsiden sin. Disse består stort sett i beskrivelser av hvor de har hengt opp bannere, delt ut løpesedler og klistret opp klistremerker. Så langt har de hatt aktiviteter i Osloområdet, Kvinesdal, Bergen/Sotra og særlig i Trondheims-

området der gruppen har vært aktiv i å markedsføre seg selv under ledelse av Hans Stefan Lund, opprinnelig fra Sverige. I Oslo har ikke høyreekstreme grupper maktet å etablere seg på mange år, men det

foregår også forsøk på å samle yngre aktivister for å danne en organisasjon. Foreløpig har imidlertid ikke dette manifestert seg i noe konkret.

Hvor ble det av nazistene?

Når vi snakker om høyreekstremisme i Norge i dag, utgjør nazistene en forsvinnende liten gruppe.

Nazistene har aldri stått sterkt i Norge, men vi har sett oppblomstringer av enkeltmiljøer lokalt, hvor de til dels har skapt store problemer. Brummunddal og Arendal på begynnelsen av nittitallet og Oslo fra midten av og utover nittitallet er kjente eksempler.

I Oslo dukket Viking opp rundt 1993, og gruppen talte på et tidspunkt nesten 100 medlemmer og sympatisører. Viking opptrådte i uniform, og hadde en militærliknende organisering. Folk i Vikingmiljøet var involvert i flere kriminalsaker, og det var mange voldsepisoder.

I begynnelsen av 1995 skaffet nazistene seg et lokalt på Sandaker i Oslo, og stedet ble raskt tilholdssted for medlemmer av mange grupper. Da det ble arrangert en demonstrasjon mot stedet i februar, svarte nazistene med å skyte klinkekuler og fyrverkeri mot demonstrantene, og en kvinne ble blind på det ene øyet. Politiet aksjonerte og innbrakte et stort antall av de som hadde tilhold i huset, mange av dem ned i ungdomsskolealder. Dette ble et vendepunkt, hvor politi og bydeler satte i gang et større arbeid for å knekke opp vikingmiljøet, som etter et par, tre år bare var en skygge av seg selv.

Mens Viking hadde tilholdssted rundt Nordstrand, ble bydelen Bøler kjent som kjerneområdet til en annen voldelig nazigruppe. Oslo Bootboys gjorde seg sterkt bemerket i lokalmiljøet, om ikke annet så med øldrikking utenfor en lokal barnehage. Etter hvert ble gruppen kjent som den mest voldelige og kriminelle av de høyreekstreme gruppene i Norge. Flere av

gruppens medlemmer ble dømt for grove voldsforbrytelser som ran, knivstikking og drap. Bootboys var nært knyttet til det nazistiske nettverket Blood & Honour, og dro ofte på konserter i utlandet. En liten underavdeling oppstod i Kristiansand og skapte lokal furore både der og i Bergen hvor en av lederskikkelsene egentlig kom fra.

Det var Bootboys som stod bak den berømmelige minnemarsjen for Rudolf Hess i august 2000, hvor de samlet 38 deltakere i en hyllest til den avdøde krigsforbryteren.

Om kvelden den 26. januar la Bootboysmedlemmene Ole Nicolai Kvisler, Joe Erling Jahr og Veronica Andreassen ut på bilturen som skulle bli fatal. På Holmlia kom de over 15 år gamle Benjamin Hermansen og drepte ham med flere knivstikk. Det eneste som fremkom av motiver i saken var Hermansens hudfarge. Saken opprørte hele Norge, og 40 000 mennesker samlet seg til fakkeltog i Oslo.

Holmliadrapet ble begynnelsen til slutten for de norske nazistene. De var fullstendig isolert i befolkningen og ble hardt presset, både av lokalt politi og av PST. Nazimiljøene var i tillegg preget av organisatorisk inkompetanse, fyll og interne stridigheter, og snart var miljøet i praksis uten betydning. I Norge har det lenge vært uanturkelig lav naziaktivitet, sammenlignet med andre land. Det er foreløpig lite som tyder på en ny vår, men man skal aldri utelukke muligheten for en ny oppblomstring, hvis nye lederskikkelser med større organisatoriske evner skulle komme på banen.

Konspirasjonsmiljøer som utfordring

2000-tallet har blitt noe av en gullalder for konspirasjonsteorier - en gullalder som i stor grad er et produkt av nettet.

Den kanadiske journalisten Jonathan Kay hevder i boken *Among The Truthers* (2010) at nettet har revolusjonert konspirasjonsfeltet i minst like stor grad som musikk- og pornoindustrien. Ikke bare har det gjort det mulig for konspirasjonsteoretikere å nå ut til et mye større publikum enn tidligere, men teoriene har i seg selv blitt et kollektivt produkt.

I motsetning til den gangen konspirasjonsteoretikere satt i hver sin kjellerstue og de skrev hver sin pamflett om Kennedy-drapet, er de nå i kontinuerlig dialog, i den forstand at de lenker til og bygger videre på hverandres teorier. Slik blir teoriene «bedre» - eller i hvert fall mer gjennomtenkte og overbevisende - enn tidligere, i tillegg til at det alltid er slik at en påstand virker mer troverdig om vi hører den fra flere kilder. Nettet gjør det også mulig å bygge «informasjonsbobler» sammen med likesinnede der de underligste påstander snart virker normale, slik vi også så det i det islamfiendtlige miljøet Anders Behring Breivik sprang ut av.

Nyhetsspeilet

Her til lands blir konspirasjonsteorier særlig forbundet med nettstedet Nyhetsspeilet. Nyhetsspeilet kombinerer konspirasjonsteorier, ofte av sterkt antisemittisk karakter (inkludert holocaustfornek-

telse), artikler om «nyåndelige» temaer som reinkarnasjon og 2012 som mulig dommedag, og en sterk motstand mot skolemedisin og et tilsvarende forsvar for alternativ behandling. Flere av skribentene spilte en viktig rolle i motstandskampanjen mot svineinfluensavaksine vinteren 2009-10.

I tillegg er det svært sannsynlig at nettstedet var en inspirasjonskilde for de antisemittiske innslagene som forekom i «Occupy Norway»-demonstrasjonen utenfor Stortinget i oktober. Andre som ser ut til å spille en viktig rolle i denne bevegelsen er Zeitgeistbevegelsen, som springer ut fra 9/11-«sannhetsbevegelsen», men som etter hvert har utviklet seg til en tilnærmet politisk ideologi der målet er å erstatte dagens «korrupte» politiske og økonomiske myndigheter med et slags høyteknologisk slaraffenland.

Armin Bahrami er en sentral skikkelse i konspirasjonsmiljøet

Nyhetsspeilets tilknytning til det alternative eller «nyåndelige» miljøet viser

seg blant annet ved at Hans Gaarder, som er en av redaktørene, i høst har holdt jevnlig foredrag på Unityhuset i Oslo. Denne forbindelsen mellom konspiranoia og alternativmiljøet går flere år tilbake: Per-Aslak Ertresvåg har for eksempel flere ganger vært foredragsholder ved Alternativmessen. Ertresvåg, som er tidligere leder for Venstres pressekontor, har skrevet en rekke bøker om den

norske og internasjonale «makteliten», der han har referert til amerikanske antijødiske forfattere som Michael Hoffman II som autoriteter. I sin siste bok, Norge - et hjerne- finans- og maktkontrollert samfunn? hevder Ertresvåg at Anders Behring Breivik kan ha vært hjernevasket av norske myndigheter, som også blir beskyldt for å ha forsøkt å ta livet av kong Harald.

Alternativt Nettverk, som er den viktigste paraplyorganisasjonen for alternativmiljøet i Norge og som står som arrangør av alternativmessen, fortjener imidlertid honnør for å ha tatt tak i denne problematikken det siste. Nettverket har blant annet kansellert Ertresvågs planlagte foredrag ved årets alternativmesse, og tatt klar avstand fra Nyhetsspeilet og tilsvarende strømninger.

Folkets Info

Nyhetsspeilet har i høst fått en mer seriøs – og langt mer hatefull – fetter i Folkets Info. Folkets Info mangler de virkelige «far out» artiklene som ofte kan gjøre Nyhetsspeilet ufrivillig komisk. Gjennomgangstemaet er hvordan norske myndigheter i virkeligheten er landsforrædere som forsøker å få Norge underlagt en jødiskdominert finanselite. I redaksjonen finnes blant annet sametingsrepresentant Anders Mathiesen, som ble ekskludert fra Arbeiderpartiet i mars 2011 etter å ha uttalt at Holocaust var en bløff og aldri hadde funnet sted.

Konspirasjonsteorier florerer også i en rekke små «partier» som hovedsakelig ser ut til å eksistere på nettet og som til en viss grad ser ut til å ha samme medlemsmasse. Sentral her er Lars Rønbeck, tidligere fylkessekretær i Fremskrittspartiet og aktiv i Demokratene. Han sitter i dag i ledelsen for Norgespartiet. Politisk ser Norgespartiet ut til å ha et ståsted temmelig likt Folkets Info, dvs. kamp for nasjonal selvstendighet mot EU og andre overnasjonale organisasjoner, og mot jødene, frimurerne og «Illuminati» som antas å stå bak disse.

22. juli

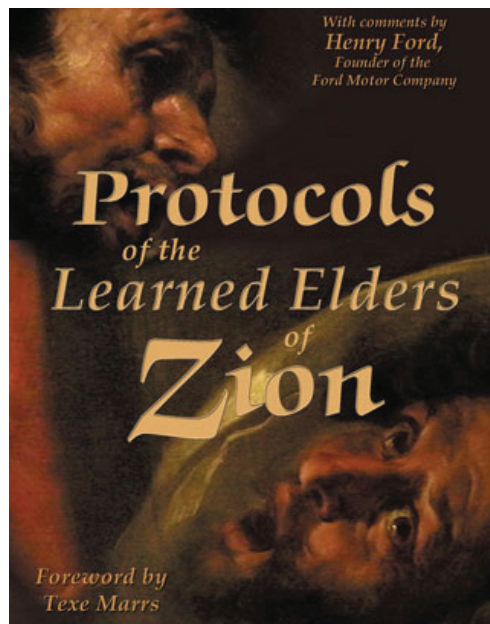
Et tema vi ikke slipper unna i forbindelse med konspirasjonsteorier er terrorhandlingene i Oslo og på Utøya 22. juli. På samme måte som bombingene av den føderale bygningen i Oklahoma City i april 1995 demonstrerte disse handlingene hvor farlige konspirasjonsteorier faktisk kan være. Anders Behring Breivik var besatt av forestillingen om at «makteliten», og da spesielt Arbeiderpartiet, var en del av et storslått komplott for å islamisere og smelte sammen Europa med den arabiske verden til et «Eurabia». En forestilling som til tross for at

aktørene og de påståtte målene er forskjellige, minner svært mye om de forestillingene som finnes i de mer «tradisjonelle» konspirasjonsmiljøene omtalt overfor, om at Bilderbergere eller andre i «makteliten» planmessig arbeider for å innføre en «New World Order».

Bombeangrepene har også selv avfødt nye konspirasjonsteorier. Det tok ikke mer enn en time fra den hjemmelagde bomben gikk av i regjeringskvartalet før spekulasjonene var i gang på konspirasjonsnettstedet Nyhetsspeilet. Under overskriften *Bomber terrorister Norges regjering?* hevdet skribenten Tor Karlstad

at terrorangrepet mest sannsynlig var utført av en omhyggelig hjernevasket ”manchurian candidate”, med det formålet å mobilisere støtte til videre krigføring i Libya og åpne for mer overvåkning av det norske samfunnet.

Etter hvert som rapportene begynte å komme inn fra Utøya fortsatte debatten å gå på Nyhetsspeilet. Noen mente at det uten tvil var snakk om en tankekontrollert drapsmann ”som i Columbine” (en henvisning til massakren på Columbine High i USA), forsøkte seg med numerologi og tallmagi for å vise at sataniske krefter var involvert. Andre argumenterte for at morderen i virkeligheten var ”en biologisk klon” fremstilt ved hjelp av ”teknologien som CIA har byttet til seg fra negative aliens” og ”utstyrt med ”Anders sitt utseende og minnebank”.

Zions vises protokoller dukker opp i stadig nye sammenhenger.

Mer interessant er det at en av nettstedets faste bidragsyttere, Armin Bahrami, raskt var ute og argumenterte for at det hele var et bestillingsdrap på ordre fra statsminister Jens Stoltenberg selv, med det formålet å kvele et ungdomsopprør fra AUF som hadde tatt til orde for en boikott av Israel. Det amerikanske konspirasjonsmiljøet sentrert rundt Alex Jones' nettsteder Infowars og Prisonplanet var opptatt av å se drapene som en «falsk flagg»-operasjon i regi av internasjonister med det formål å stemple nasjonalister og andre motstandere av «New World Order» som den nye trusselen etter muslimer, eventuelt stoppe norske myndigheter fra å føre en for selvstendig utenrikspolitikk i Midt-Østen. Både her til lands og i utlandet er det likevel Israel, Mossad eller jøder som har seilt opp som hovedsyndebukk for de konspirasjonsteoretisk anlagte.

Det er uklart hvor denne teorien først oppstod. Det som imidlertid er klart er av de første som lanserte «sionistsporet» var den russisk-svenske skribenten Adam Ermash, bedre kjent under navnet Israel Shamir. Allerede dagen etter terrorhandlingene karakteriserte Ermash/Shamir Anders Behring Breivik som *”antirasist, pro-homoseksuell og pro-Israel”*, og som en del av en generell europeisk høyrestrømning som har sviktet sine egne idealer ved å fjerne seg fra tradisjonell, etnisk basert nasjonalisme og dedikert seg til en antiislamsk og ”pro-sionistisk” linje. Denne strømmingen inkluderer ifølge Ermash/Shamir franske Front National og britiske BNP, og er her til lands representert av ”jøden” Hans Rustad, redaktør for document.no.

Galtung sjokkerte

En foruroligende tendens er at konspiratoriske forestillinger ser ut til å ha blitt plukket opp også av personer med en helt annen tyngde enn Nyhetsspeilet, Folkets Info og Norgespartiet, da spesielt i miljøer preget av sterk mistro til USA og Israel. Fredsforsker Johan Galtung sjokkerte i oktober da han i et foredrag anbefalte bøkene til Ertresvåg og den antisemittiske ingeniøren og «frimurerforskeren» Erik Rudstrøm som gode kilder til frimurerens rolle i samfunnet. Samtidig antydte han langt på vei at frimurerne, som han kalte «kunstige jøder» kunne være innblandet i terrorhandlingene. Galtung har senere gjentatt disse påstandene, og endog anbefalt det antisemittiske skriftet Sions Visers Protokoller.

Like før jul skapte Ola Tunander, forskningsprofessor ved Institutt for fredsforskning, PRIO, tilsvarende furore da han i en artikkel i Nytt Norsk

Tidsskrift langt på vei sluttet seg til teorien om at Mossad kunne ha vært involvert i terrorhandlingene. Dette var ikke første gang Tunander kom med konspirasjonsteoretiske slutninger. På 1990-tallet hevdet han for eksempel at de sovjetiske ubåtene som gjentatte ganger krenket svensk territorialfarvann på 1980-tallet i virkeligheten var amerikanske og britiske og inngikk i en «falsk flagg»-operasjon. På samme måte uttalte han i 2008 at han ikke uten videre trodde på den offisielle historien om terrorangrepene 11. september 2001, og at han var åpen for muligheten for at amerikanske myndigheter selv kunne ha utplassert sprengladninger i tvillingtårnene.

“Illuminati drepte Michael Jackson”

Et par andre foruroligende tendenser bør nevnes. Konspirasjonsteorier ser ut til å bre seg i deler av ungdomskulturen. Lærere over hele landet kan fortelle om elever med tilsynelatende full oversikt over Illuminati – som de omtaler som «djeveldyrkere» – og som er «fullstendig klare over» at Illuminati drepte Michael Jackson. Enkelte er også skeptiske til det de lærer på skolen – pensum er «laget av jøder» - de ser etter hemmelige frimurer-tegn i musikkvideoer, og unngår på bakgrunn av dette «sataniske» artister som Jay-Z, Beyoncé, Eminem og Lady Gaga. Det er vanskelig å si hvor utbredt dette er, men et nettsøk bringer opp opptil flere slike «konspirasjonsteoretiske rosablogger» der man for eksempel kan lese at «alle frimurere er jøder» og at «de drepte Jesus, og har tenkt å utrydde kristendommen». Hovedkilden for disse ungdommene er neppe Nyhetsspeilet og tilsvarende norske nettsteder, men sannsynligvis videonettsstedet Youtube som i mange år har bugnet av konspirasjons«dokumentarer» velegnet til å dele over Facebook og andre sosiale nettsteder.

De vel så konspirasjonsteoretiske miljøene på ytre innvandrings- og islamkritiske fløy er et tema som blir drøftet andre steder. Her skal bare nevnes at mens de har et annet utgangspunkt enn de miljøene beskrevet her, finnes det klare likheter, ikke minst at begge i økende grad omtaler regjeringen som «landsforrædere», en retorikk som fikk fatale følger i sommer.

Det er altså all grunn til å tro at konspirasjonsteorier vil fortsette å bre seg i tiden som kommer, ikke minst på bakgrunn av all usikkerheten som har fått etablere seg omkring sommerens terrorhandling. Nettet har åpnet en Pandoras eske, som det foreløpig ikke eksisterer strategier for å få lukket igjen.

Tallenes tale

22. juli har i all sin gru tydelig vist at antallet ikke er det viktigste, men en helhetlig analyse av det høyreekstre miljøet er ikke komplett uten en drøftelse av det kvantitative aspektet. Det er alltid spørsmålet mange vil ha et klart svar på: Hvor mange er de? Har miljøet vokst etter 22/7?

Vepsen mottok mange henvendelser etter 22/7 fra journalister som hadde fått kontakt med norske høyreekstremister som "innrømmet" å ha mange hundre medlemmer og som opplevde en voldsom tilstrømming. Det var ikke innrømmelser – det var løgn.

Miljøene er små. Det er ingen tegn på at organisasjonslivet vokser – verken i antall grupper eller medlemmer. Det høyreekstre miljøet ønsker å fremstille seg større enn det er. Det er logisk, for det er lettere å rekruttere nye medlemmer hvis det skapes et bilde av en organisasjon som har hundrevis av medlemmer enn realiteten som ofte bare er to mann og en hund.

Grupper og organisasjoner i dette miljøet har ikke medlemskap som andre, ei heller lister og arkiver over tilsluttede aktivister. Offentlige arrangementer er en sjeldenhet, og man kan heller ikke fastslå organisasjonens tilslutning etter hvor mange som står pent fram i offentligheten. Facebook-grupper popper opp som ugress og antall "likes" kan tolkes som vekst og oppslutning. Men å trykke "like" er ikke det samme som å melde seg inn. Facebook-grupper er populært å analysere, men gir knapt en indikasjon på sympati, langt mindre noen angivelse av medlemstall.

Hvis man tar en runde på nettet kan miljøet se stort ut. Flere titalls norske nettsteder har pompøse organisasjonsnavn og bruker store ord om seg selv og sin aktivitet. Media har dessverre ofte gått rett i fella og gjentatt mikrogruppe-ledernes egne ord om medlemstall. Alarmisme fører sjelden noe godt med seg, selv om media selger aviser og organisa-

sjoner får økonomisk støtte ved å blåse opp trusselen.

Det er ingen tegn som tyder på noen medlemsvekst. De fåtallige offentlige opptredener har vist at det er den samme håndfullen med kjente ansikter hver gang. Leserinnlegg og kronikker skrives av de samme skribenter, og det er heller ingen tegn på at de mottar noen betydelig finansiell støtte da ingen organisasjoner har aktiviteter som er kostbare.

Kun ti personer møtte frem på NDLS demonstrasjon 9. april

Gjennom det siste halvannet året har researchere som nå er tilknyttet Vepsen observert og fotografert nær sagt samtlige avholdte høyreekstre møter og arrangementer. Vi kan derfor konstatere følgende: Det største arrangementet i høyreekstre regi i Norge etter tusenårsskiftet er fortsatt minnemarsjen for Rudolf

Hess i Askim i august 2000. Den samlet 38 deltagere. Det største arrangementet etter dette var SIANs demonstrasjon foran USAs ambassade den 11. september i fjor. Den talte, med smått og stort, 32 personer. Kontrasten mellom hva de får til på organisasjons- og gatenivå og hva de skryter av på internett er med andre ord slående.

Et interessant trekk ved utviklingen er i hvor stor grad det er utenlandske høyreekstremister som er sentrale i de nye forsøkene på organisasjonsdannelser. Innflyttede svensker og russere har tatt med seg sitt ideologiske ståsted og etablert grupperinger sammen med norske meningsfeller. Det lille norske miljøet har alltid sett til, og samarbeidet med, utenlandske likesinnede, men nå flytter kontaktene til Norge og bistår i etableringen her, uten at dette har ført til de store fremganger.

Hva nå?

Det siste halvåret har mange engasjert seg i debatten, og mange nye stemmer har kommet til. Dette er bra.

Som samfunn kan vi alle enes om at vi ikke ønsker noe nytt 22. juli, og om at det er en del felles verdier som er umistelige: Rettsstaten, demokratiet, menneskerettighetene, religionsfriheten og likestillingen, for å nevne noen.

Samtidig har vi sett at vårt samfunn har utvekster, skjønneflekker på demokratiet som vi må gjøre noe med. Det er vårt syn at vi aldri vil få bukt med hatefulle grupper, og vi tror ikke at noe lovforbud mot slike grupper er veien å gå. Det er en menneskerett å være nazist, fascist eller rasist. Det er derimot ikke en menneskerett å komme til orde i en hver publikasjon eller å slippe å bli motsagt, også med skarpe ord når man fremmer hat og menneskeforakt. Ei heller er det en menneskerett å få arbeide i hemmelighet, enten det skjer i nettets berømte, mørke kroker eller i kjellerstuen til mor og far.

De som vil fjerne demokratiet skal trekkes frem i lyset og ideologien skal avkles. Offentlig innsikt i hatefulle miljøer er demokratiets første forsvarslinje, og her har alle et ansvar for å opptre som nabokjerringer, digitale som analoge.

Vi mener det vil være en stor hjelp om Politiets Sikkerhetstjeneste i større grad begynner å tallfeste antallet aktører i de miljøene det er snakk om, og at

de også gir en analyse av voldspotensialet i miljøene.

Vi trenger også ytterligere forskning på hat- og konspirasjonstenkning og hvilke radikaliseringsprosesser som gjør seg gjeldende i ekstremistmiljøer. Ikke minst trenger vi et grundig pedagogisk opplegg for å vaksinere skoleelever mot konspirasjonstenkning.

Vi noterer oss med glede at flere nettaviser har innført krav om identifisering av brukerne på sine debattfora, men det ville være på sin plass om pressen tok en grundigere diskusjon om hvilke kjøre-regler som skal gjelde for nettdebatter, og at disse, også i praksis, ble underlagt de samme etiske regler som gjelder for trykte publikasjoner.

Vi registrerer med glede at flere tunge samfunnsaktører, både innen politikk og organisasjonsliv er i ferd med å bli langt tydeligere i debatten. Etter vårt syn gir dette håp for fremtiden. Vi håper dette ikke ender som et blaff, men at et slikt engasjement brer seg ut i hele samfunnet og blir det endelige beviset for at terroristens handlinger aldri blir noe mer enn et avskyvekkende enkeltkapittel i norsk historie.